

Hermine Landvreugd

Kalle & de Woeste Wolf

Illustraties
Shamrock

Uitgeverij De Harmonie - Amsterdam

Van Hermine Landvreugd verscheen
eerder bij De Harmonie:
Casper en Elvig worden wereldberoemder

Van Hermine Landvreugd & Shamrock
verschenen eerder bij De Harmonie:
Kalle en het schotelvarken
Kalle en de killercactus
Kalle en het oerwoudgoud
Kalle en het monster van Noord
Kalle en het dino-ei

Voor Pets Wolf

Hoofdstuk 1

Blauwe

maan

Kalles moeder komt het portiek van de flat uit, de autosleutels in haar hand. Ze heeft een nieuw sjaaltje om en haar speciaal gekochte managersschoenen aan. Kalle hoort de blokhakken luid en streng klikken. Ze gaan eindelijk eens naar Opa in Brabant vandaag. Kalle verheugt zich erop, hij en zijn nieuwe vriendje Gebre staan al bij de Kia van zijn moeder te wachten. Ze hebben rugtassen mee met hun pyjama erin.

In Brabant zijn er tegenwoordig wolven, vertelde de juf in de klas. Na meer dan honderd jaar is het roofdier terug. Maar ik hoef niet zo nodig een wolf te zien, denkt Kalle, tenminste, niet van dichtbij. ‘Dank u wel dat ik mee mag naar Brabant,’ zegt Gebre tegen Kalles moeder. Hij heeft op zijn grote bos afrohaar een hoedje van het Zwarte Cross-festival en een net overhemd aan dat hij altijd zelf strijkt. ‘Mijn ouders vinden het prettig dat ik niet alleen thuis hoef te zijn. Zij werken het hele weekend in de schoonmaak vanwege de toeslag. En hopelijk zien we ook nog een wolf. Toch, Kalle?’ ‘Ja hoor,’ zegt Kalle. Hij denkt: als het maar van een flinke afstand is. Door het huiskamerraam, als we veilig bij Opa op de bank zitten. ‘Hop, jongens, instappen,’ zegt Kalles moeder, ‘ik wil niet in de file terechtkomen.’ Ze gaan zelden naar

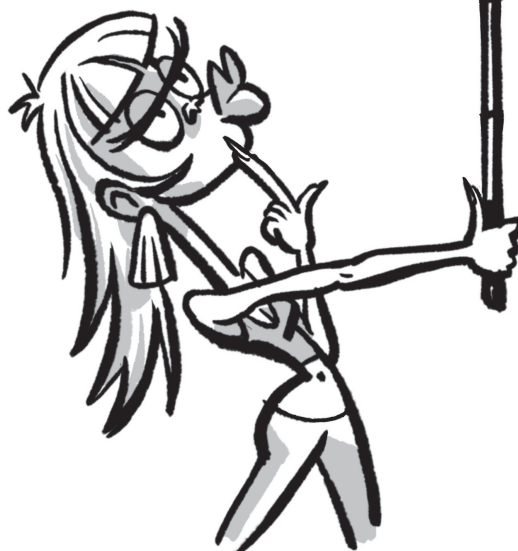
Opa, want het komt nooit goed uit. Het is meer dan twee uur rijden en Kalles moeder heeft het altijd ‘druk-druk-druk’.

Maar vandaag moet ze naar een Ont-wik-kel-Je-Ma-na-gers-Skills-Con-gres, bij Kalles Opa in de buurt. Kalle heeft geen idee wat dat is, maar het klinkt echt suf. Ze wil ‘hogerop komen’ zegt ze. Maar waar precies hoog op, dat weet Kalle ook niet.

Kalles zus staat, in een sporttopje dat haar navel bloot laat, met een selfiestick op de galerij. ‘Dag, allemaal! Dag! Veel plezier daar!’ roept ze.

‘Weet je zeker dat je niet mee wilt?’ vraagt Kalles moeder.

‘Nee, ik kan niet. Bilal heeft volgende week een wedstrijd. Hij bokst voor de Nederlandse titel. Dus ik moet naar de sportschool, TikTok-filmpjes maken van hoe hij zijn keiharde leverstoot traint.’

Bilal is haar nieuwste verkering. Hij heeft haar drie dure handtassen gegeven en rijdt in een BMW 760 met ingebouwde koelkast en een sportuitlaat. Die maakt zoveel lawaai dat je hem vanaf de rotonde al hoort aankomen. Op de wedstrijdposters heet hij 'Bilal De Sloopkogel' en zie je zijn buikspieren en

borstharen. Haar heeft hij best wel veel, vindt Kalle. Ook in zijn oren.

‘Waarom heb jij eigenlijk sportkleden aan, je sport helemaal nooit,’ zei Kalle vanochtend tegen zijn zus. ‘Bemoei je met je eigen zaken, kleintje. Veel plezier in dat stomme Brabant.’ Ze mepte naar hem met de selfiestick.

Op het moment dat Kalles moeder het sleuteltje in het contact steekt en de motor start, komt Denzel zwaaiend aanrennen in zijn knalgele Kappa-trainingspak. Hij rukt het portier open, duwt Kalle opzij en ploft op de achterbank. ‘Gelukkig, net op tijd,’ zegt hij. ‘Dank u wel, mevrouw Kalles moeder, dat ik ook mee mag naar Brabant.’

‘Wat kom jij doen?’ vraagt Kalle.

‘Wolven kijken natuurlijk,’ zegt Denzel. ‘We gaan wolven kijken bij jouw Opa in Brabant, hoorde ik

